

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.CollectionBoite_023-26-chem | Démosthène et \[... ?\]](#)
[ItemDeclamatio amatoria](#)

Declamatio amatoria

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0963

SourceBoite_023-26-chem | Démosthène et [... ?]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

DECLAMATIO AMATORIA.

787

μονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ. πρῶτον μὲν ἀντὶ μικροῦ
 15 χρόνου πολλὴν καὶ τὸν ἅπαντ' εὐκλειαν ἀγῆρω καταλεί-
 πουσιν, ἐν ᾗ καὶ παῖδες οἱ τούτων ὀνομαστοὶ τραφή-
 σονται καὶ γονεῖς οἱ τούτων περίελεπτοι γηροτροφή-
 σονται, παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὐκλειαν
 ἔχοντες. (33) Ἐπειτα νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα καὶ
 20 λυπῶν ἀπειροὶ τὰς ψυχὰς, ἃς ἐπὶ τοῖς συμπεθεγκόσιν οἱ
 ζῶντες ἔχουσιν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ τῶν
 νομιζομένων τυγχάνουσιν. οὐδ' γὰρ ἅπαντα μὲν ἡ πατρὶς
 θάπτει δημοσίᾳ, κοινῶν δ' ἐπαίνων μόνον τυγχάνουσι,
 25 ποθοῦσι δ' οὐ μόνον συγγενεῖς καὶ πολῖται ἀλλὰ πᾶσαν
 ἔσθλ' Ἑλλάδα χρὴ προσεπτέιν, συμπεπένθηκε δὲ καὶ τῆς
 οἰκουμένης τὸ πλείστον μέρος· πῶς οὐ χρὴ τούτους εὐ-
 δαίμονας, οὓς παρέδρους εἰκότως ἂν τις φῇσαι τοῖς κάτω
 θεοῖς εἶναι, τὴν αὐτὴν τάξιν ἔχοντας τοῖς προτέροις
 1400 ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐν μακάρων νήσοις; (34) Οὐ γὰρ
 ἰδὼν τις οὐδὲ περὶ ἐκείνων ταῦτ' ἀπήγγελλεν, ἀλλ' οὐδ'
 οἱ ζῶντες ἀξίους ὑπελήφαμεν τῶν ἄνω τιμῶν, τούτους
 5 τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι καθεῖ τῶν αὐτῶν τιμῶν
 ἡγούμεθ' αὐτοὺς τυγχάνειν. (35) Ἔστι μὲν οὖν ἴσως
 χλευσὸν τὰς παρούσας συμφορὰς λόγῳ κουφίσαι, δεῖ δ'
 ὁμῶς πειρᾶσθαι καὶ πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν
 10 ψυχὴν, ὥς τοὺς τοιούτους ἀνδράς γεγεννηκότας καὶ
 πεφυκότας αὐτοὺς ἐκ τοιούτων ἐτέρων καλὸν ἔστι τὰ
 δεῖν' εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας δρᾶσθαι
 καὶ πάσῃ τύχῃ χρωμένους ὁμοίους εἶναι. (36) Καὶ γὰρ
 ἐκείνοις ταῦτ' ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ, καὶ
 15 πάσῃ τῇ πόλει καὶ τοῖς ζῶσι ταῦτ' ἂν ἐνέγκοι πλείστην
 εὐδοξίαν. Χαλεπὸν πατρὶ καὶ μητρὶ παῖδων στερηθῆναι
 καὶ ἐρήμοις εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων, σεμνὸν
 δὲ γ' ἀγῆρως τιμὰς καὶ μνήμην ἀρετῆς δημοσίᾳ κτη-
 σαμένους ἐπιδεῖν καὶ θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἡζυωμένους
 20 ἀθανάτων. (37) Λυπηρὸν παισὶν ὀφρανοῖς γεγενῆσθαι
 πατρός, καλὸν δὲ γε κληρονομεῖν πατρὸς εὐδοξίαν.
 Καὶ τοῦ μὲν λυπηροῦ τούτου τὸν δαίμον' αἴτιον εὐρή-
 σουμεν ὄντα, ὃ φόντας ἀνθρώπους εἶκεν ἀνάγκη, τοῦ δὲ
 25 τιμίου καὶ καλοῦ τὴν τῶν ἐθελούστων καλῶς ἀποβη-
 σκεῖν αἴρεσιν.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὕχ' ὅπως πολλὰ λέξω, τοῦτ' ἐσκεψά-
 μην, ἀλλ' ὅπως τάληθ' ὑμεῖς δ' ἀποδυράμενοι, καὶ
 τὰ προσήκοντα, ὡς χρὴ, καὶ νομίμα ποιήσαντες ἄπτε.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

1401

Ἄλλ' ἐπειδὴ περ ἄκουσιν βούλει τοῦ λόγου δεῖξω σοὶ
 καὶ ἀναγνώσομαι. δεῖ δέ σε τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ πρῶ-
 τον εἶδέναι. Βούλεται μὲν γὰρ ὁ τὸν λόγον ποιῶν ἐπαι-
 νεῖν Ἐπικράτην, ὃν ᾔετο πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ὄντων
 5 νέων ἐν τῇ πόλει χαριέστατον εἶναι, καὶ πλείον τῇ
 συνέσει προσέχειν ἢ τῇ κάλλει τῶν ἑλκυστικῶν. ὁρῶν δ'
 ὡς ἔπος εἰπεῖν τὰ πλείστα τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων
 αἰσχύνῃ μᾶλλον ἢ τιμῇ περιάπτοντα τούτοις περὶ ὧν
 ἐστὶ γεγραμμένα, τοῦτο ὅπως μὴ πείσεται περὶ ἁ-
 1401 DE MOSTHEMIS.

tempore longam et duraturam in omne ævum gloriam com-
 mutarunt, in qua ipsorum et liberi celebres educabuntur et
 parentes in senectute conspicui alentur, gloria filiorum se
 in luctu consolaturi. (33) Deinde nec morbis affecta cor-
 pora et animos ægritudinis expertes habent, qua qui vivunt
 propter adversos casus conflictantur, magnoque cum honore
 et insigni gloria iis justa persolvuntur. nam qui et ab uni-
 versa patria sepeliuntur publice, et communibus laudibus
 soli prædicantur, desiderantur autem non a solis cognatis
 et civibus, sed a tota, quæ quidem nominanda sit, Græcia,
 et a maxima terræ habitabilis parte simul lugentur; nonne
 hi beati sunt dicendi, quos assessores esse infernis diis jure
 dixeris eademque esse conditione, qua veteres illos bonos
 viros in Insulis fortunatis? (34) Nam nec de illis quisquam
 qui viderit hæc renuntiavit, sed quos hujus nostri superni
 orbis honoribus nos viventes dignamur, hos ipsos quodam
 animi præsagio arbitramur etiam illic consimiles honores
 adipisci. (35) Ac præsentem oratione levare moestitiam,
 est id quidem fortasse difficile, faciendum tamen periculum
 est et animus ad consolationem traducendus, ut eos qui vi-
 ros tales genuerunt et ipsi e talibus aliis orti sunt, præ-
 clarum est adversas res pulchrius ceteris ferre et in utraque
 fortuna animo eodem conspici. (36) Quæ et illis maximo
 honori fuerint ornamentoque, et toti civitati et superstiti-
 bus (eorum cognatis) maximam attulerint celebritatem.
 Grave est patri et matri orbari liberis et conjunctissimis se-
 nectutis privari altioribus, sed præclarum est æternos ho-
 nores et monumentum virtutis publice adeptos eos conspiciere
 sacrisque et certaminibus dignatos immortalibus. (37) Triste
 est liberis amisisse patrem, sed præclarum quidem est, pa-
 ternæ consequi gloriæ hæreditatem. Ac tristitiæ quidem hu-
 jus deum esse auctorem reperiemus, cui homines natos ce-
 dere necesse est, at honoris et decoris causam consilium
 eorum qui honeste oppetere voluerunt.

Ego quidem non ut multa; sed ut vera dicerem, hoc me-
 ditatus sum, vos autem finito luctu et justis, ut decet, so-
 lemnibus peractis abitate.

DECLAMATIO AMATORIA.

Age, quoniam audire vis; ostendam tibi orationem et re-
 citabo. sed consilium ejus tibi est in primis cognoscen-
 dum. Qui enim hanc orationem composuit, Epicratem,
 quem inter multos et bonæ indolis adolescentes nostræ ur-
 bis esse suavissimum, et æqualibus prudentia magis quam
 forma antecellere putabat, laudare instituit. quum autem
 videret amatoria scripta pleraque iis, quos celebrant,
 pæne dicam ignominie potius esse quam honorifica, id ne
 sibi usu veniret, cavit, et quod se animo suo persuasum
 47

